# DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

11. september 2003 *

I sag C-22/02,

**Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** ved G. Valero Jordana og R. Amorosi, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

**Den Italienske Republik** ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato A. De Stefano, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og $CO_2$-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler (EFT 2000

* Processprog: italiensk.

L 12, s. 16), idet den ikke har vedtaget eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, R. Schintgen, og dommerne V. Skouris og N. Colneric (refererende dommer),

generaladvokat: F.G. Jacobs
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

## Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 29. januar 2002 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af artikel 226 EF anlagt

sag med påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og $CO_2$-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler (EFT 2000 L 12, s. 16, herefter »direktivet«), idet den ikke har vedtaget eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

## Retsforskrifter og den administrative procedure

2 Direktivets artikel 12 bestemmer:

»1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 18. januar 2001. De underretter straks Kommissionen herom.

[...]

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.«

3 Da Kommissionen var af den opfattelse, at direktivet ikke var blevet gennemført i italiensk ret inden for den fastsatte frist, indledte Kommissionen traktatbruds-

proceduren. Efter at have tilstillet Den Italienske Republik en åbningsskrivelse fremsatte Kommissionen den 26. juli 2001 en begrundet udtalelse, hvori den opfordrede Den Italienske Republik til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme udtalelsen inden for en frist på to måneder fra dens meddelelse. Da Den Italienske Republik ikke besvarede denne udtalelse, har Kommissionen anlagt denne sag.

## Søgsmålet

### *Den Italienske Republiks argumenter*

4 Den italienske regering har ikke bestridt, at den ikke har gennemført direktivet inden for den fastsatte frist, men har gjort gældende, at den er i gang med gennemførelsen. Forskellige problemer af institutionel, administrativ, teknisk og finansiel art har indtil nu forhindret afslutningen af gennemførelsesproceduren, der imidlertid er påbegyndt og stadig pågår.

5 Direktivet vedrører flere områder, der henhører under forskellige ministeriers kompetenceområder, hvilket kræver koordinering og nødvendiggør, at der indhentes oplysninger fra forskellige tjenestegrene. Desuden kræver den nylige reform af forfatningens afsnit V, der indebærer en ny fordeling af de administrative og lovgivningsmæssige kompetencer mellem staten og regionerne, at den nye rolle, som disse lokale myndigheder har i lovgivnings-, gennemførelses- og kontrolfasen, efterprøves.

6 Ifølge den italienske regering kræver gennemførelsen af direktivet, at der forinden løses talrige tekniske og finansielle problemer. Regeringen har anført, at fællesskabslovgivningen på en detaljeret og bindende måde fastsætter et meget detaljeret forbrugeroplysningssystem ved hjælp af forskellige instrumenter, såsom mærkning, plakater og vejledninger, der skal udarbejdes fra bunden, og som ligeledes kræver, at der på statens budget findes midler, som gør det muligt at bidrage til udgifterne til dette nye informationssystem.

*Domstolens bemærkninger*

7 Det følger af fast retspraksis, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et traktatbrud, skal vurderes på baggrund af forholdene i medlemsstaten, som de var ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse (jf. bl.a. dom af 11.9.2001, sag C-71/99, Kommissionen mod Tyskland, Sml. I, s. 5811, præmis 29, og af 11.10.2001, sag C-110/00, Kommissionen mod Østrig, Sml. I, s. 7545, præmis 13).

8 I det foreliggende tilfælde er direktivet ikke blevet gennemført inden for den frist, som er fastsat i den begrundede udtalelse.

9 Desuden har Domstolen gentagne gange fastslået, at en medlemsstat ikke kan påberåbe sig bestemmelser, fremgangsmåder eller forhold i sin nationale retsorden

til støtte for, at et direktiv ikke er blevet gennemført inden for den fastsatte frist (jf. bl.a. dom af 7.11.2002, sag C-352/01, Kommissionen mod Spanien, Sml. I, s. 10263, præmis 8).

10 Kommissionens påstand bør derfor tages til følge.

11 Som følge heraf skal det fastslås, Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til nævnte direktiv, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

## Sagens omkostninger

12 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Den Italienske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

1) **Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og $CO_2$-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.**

2) **Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger**

Schintgen Skouris Colneric

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. september 2003.

R. Grass

Justitssekretær

R. Schintgen

Formand for Anden Afdeling